

NYARAL AZ EK - 1982

EK = Egészen-kisKözösség. Pillanatnyilag 11 felnőtt (és 30 gyermek) alkotja, bár 2 felnőtt (és 4 gyermekük) ritkán látható. Közel 20 éves múltra tekinthetnek vissza. Átlagéletkoruk vezető nélkül 34 év, vezetővel 40 év.

Elhatároztuk, hogy az idén egy egész hetet együtt nyaralunk. Klári, mint kohéziófelelős Diósjenőt ajánlotta, Zoliék a Tiszát. Egyik sem tetszett. Akkor keressék más helyet - mondták. Bence felajánlotta, hogy kölcsön kér egy Trabantot. Ezzel végigjártuk a Dorogi medencét, míg Gyszi bácsi segítségével kikötöttünk Péliföldszentkereszten.

Az alkoholgözös szalézi atya és kreol bőrű gondnoka megmutatta a régi zárandokházból fegyintézeté, most pedig turistaszállóvá átalakított helyet. Napi 100 forintért nyaralhatunk itt. A nagysápi lelkigyakorlat egyik szünetében közösségesen is megtekintettük. Siralmas, de üsse kő. Újból lefoglaltuk a börtön jobb szárnyának két szintjét. Közben a pap szemet vetett az ifjú anyukákra. Jutkáról sehogy sem akarta elhinni, hogy hét, Bariról, hogy hat, Kláriról és Katiról, hogy öt gyerekük van. A lelkigyakorlaton megegyeztünk, hogy augusztus utolsó előtti hetén, hétfőn délelőtt érkezünk. Indulás előtti este Bence telefonál: Áron beteg, csak kedden jönnek. Habosékat ismételten hívom. Válasz: szerdán temetik a dédit, de csütörtökön jönnek a négy gyerekkel.

Hétfőn, kora délután, elsőnek érünk (vonattal és busszal) Péliföldre. A kreol azzal fogad, hogy a jobb szárny két szintje már foglalt. Ugyancsak nagycsaládosok szállták meg (mint kiderült Németh Géza fiáék). Hiába perlekedtem, a pap a kreolra hártja az ügyet. Végül is megosztva, négy család a volt vadászkastély emeletén, a két később érkező pedig a volt zárandokházban lesz elszállásolva.

Estig mindenki megérkezik. Bajnok Laci a mikrobuszból kiságyat, hűtőszekrényt stb. emel ki. Szobájukban persze nincs konnektor. Zoliék is megjöttek. Elmondták, hogy egész éjjel nem aludtak, mert Kristóf beteg. Megnézték a szobákat. Bari és Klári húzzák az orrukat, hogy micsoda kosz! Jutka a papra panaszkodik, aki hol a gyerekeket simogatja: "báránykáim, Szűz Mária, ennyi gyerek...", hol az anyukákat inzultálja. Baritól azt kéri számon, hogy a mellbimbóik fölé miért nem írják ki táblára a nevüket.

Esti fektetés után 9-kor haditanács. Kérdő szemek: Mit fogunk itt csinálni? Javasolom, hogy másnap menjünk Esztergomba. 10 órakor a kreol közbeszól, hogy hagyjuk el az ebédlőt, mert ő ott alszik. Valaki javasolja, menjünk ki a szabadba. Azt nem lehet, mert az ajtó 10 után zárva. A benti büfé előtt próbálunk beszélgetni 11-ig, aztán alvás.

Alvás ugyan nem volt, de másnap megnéztük a Bazilikát, a Várat. Jutkáékkal Nyergesújfaluba mentünk ebédelni, ahol 115 Ft egy menü. Közben megjöttek Bencéék. Kati, betegen, fél napig csiszatolta a szobáikat. Este közös ima a Bajnok-szálláson. Alig férünk. Megünnepeljük az összes augusztus havi ünnepet. Véget nem érő "annyi áldás szálljon..." hangzik el, utoljára a kis Kovács Kristóf fejére, aki aznap egy éves. Éjjel, miután kilakoltattuk a gondnokot, Klári tartott beszámolót a hutterieknél tett háromhetes látogatásukról. A pozitív kicsengésű beszámoló végkövetkeztetése (Gábor nagy szomorúságára?): ahogy a hutteriek, ezután ő sem főz vasárnap.

Szerdán reggel Bajnok Laci hazament ügyintézni. Délben hozta Schanda Beát, aki elég kalandosan ért Péliföldre. Előző nap és aznap is leutazott Dorogra, hívta szüntelenül Bajnok Lacit, de Laci rádiótelefonját leárnyékolta a vadászkastély. Így csak Pesten érte utol a telefon. Bea négy órát várt Dorogon és csaknem sírva érkezett hozzánk.

Délután a dorogi bányatóhoz megyünk. Ragyogó idő, jéghideg víz. Legalábbis az érzékenyebbeknek. Este felhívjuk Habosékat. Nem jönnek. Fektetés után a pap horror

történeteit szenvedjük a környéken történt rémségekről. Bence másnapra tervezett barlang-túráját is megtorpedózta.

Csütörtök hajnalban szakad az eső. Reggel Kláriék javasolják, hogy menjünk azonnal haza. Mit csinálunk itt bezárva, ennyi gyerekkel? Jutka mentette meg a helyzetet. Aludjunk még itt, hátha holnapra kiderül - javasolta. Az esős délelőttöt Ági vetélkedője töltötte ki a gyermekeknek. Délutánra pedig kisütött a nap. Kihívtuk focizni a szomszédokat. A Bajnok-csapat óriási lelkesedés közepette győzött 6:3-ra. Utána még a gyerekek is játszottak. Ők is győztek 4:0-ra.

Pénteken délelőtt felszedtük cuccainkat és az agostyáni arborétumot meglátogatva, a tatai várban fagyú gombócokat nyalogatva, befejeztük az EK nyaralást. Szerencsésen hazaértünk.

Utózónga: Otthon minden családban 1-2 gyerek megbetegedett. Ezzel együtt jó volt. A pap úgy meghatódott, hogy csak a felnőtteknek kellett fizetniük... Hát így nézünk mi ki!